

Immigrants per sempre

No obliguin a un andalús a estudiar en una llengua diferent de la seva, perquè Arenas serà bel·ligerant

Articles | 2011.01.26 - 12:28 h

[Quim Monzó](#)

Diumenge, al congrés nacional del PP, Javier Arenas, president del PP andalús i vicesecretari de política regional, va llançar una amenaça. Per donar solidesa a la seva retòrica, d'entrada va recórrer al pobre Blas Infante, andalusista, republicà i federalista al que se li posarien els pèls de punta si veiés quins personatges manipulen avui la seva figura en benefici d'idees contra les quals ell lluitava i per les que morí afusellat a la carretera de Sevilla a Carmona pels seguidors de Franco, aquest mateix Franco que els polítics del PP-del que Arenas és figura senyera- veneren fins al punt de preservar els monuments i les plaques que en les vies públiques glossen encara la seva victòria gloriosa. Quan va considerar que ja havia grapejat prou a Infante, Arenas va explicar què faran quan governin a Andalusia: *"No mirarem a una altra banda, serem bel.ligerants si a un nen andalús se li intenta obligar a estudiar en una altra llengua diferent de la seva, o si algun andalús no pot accedir a una feina per estar format en castellà, o sigui, en espanyol. Serem bel.ligerants, sens cap dubte"*.

O sigui, que seran bel.ligerants. Com, no ho va explicar. Descartada una invasió per terra, mar i aire, queda el recurs als sobres de pols picapica. Jo faria que els bombardejos de picapica les ordenés Sergio Ramos, el prodigiós ideòleg que, en roda de premsa al costat de Gerard Piqué, es va ofendre perquè aquest i un periodista van parlar en català. Li va dir Ramos a Piqué: *"¡En andaluz, díselo en andaluz que está muy bien! Se ve que le cuesta entender el castellano"*. "

Arenas i els seus -i la major part del PSOE també- volen una Catalunya en què els immigrants, vinguin d'on vinguin, ho siguin a perpetuïtat. Si són andalusos els que van arribar aquí al sevillà, amb la seva famosa maleta, doncs que ho siguin ells i tots els seus descendents. Els encanta que, generació rere generació, segueixin sentint-se estranys a la terra on neixen. I que siguin ells els que integren els indígenes a la seva cultura, per, així, diluir tots en un país d'immigrants eters, culturalment teledirigits per les cadenes de teleporqueria: ells, els seus fills i els fills dels seus fills. D'aquesta manera -calculen Arenas i els seus, i els altres, i els de més enllà- disposaran pels segles dels segles d'una suculent bossa de votants amargats, fruit del recel que els inculquen cap al repugnant país on viuen. Segons el que diu Arenas, si la meua mare -andalusa de Granada- hagués arribat ara a Catalunya i a mi no m'haguessin obligat a estudiar "en castellà, o sigui, en espanyol", ell hagués estat bel.ligerant fins aconseguir-ho. Li agraeixo la bona voluntat, senyor Arenas, però per la seva tranquil·litat li diré que en l'època en què vaig estudiar manava l'abans esmentat Franco, que tenia sobre els idiomes unes idees igualitàries a les seves. Hagués estat vostè orgullós d'ell.